

Sygn. akt I C 892/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. K. Grzegorzcyk

Protokolant: st. sekr. sąd. D. Novottny

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz T. S. (1) kwotę 2000 (dwa tysiące) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę (...) (tysiąc trzysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje pobrać od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 324,38 (trzysta dwadzieścia cztery 38/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 892/13

UZASADNIENIE

W dniu 6 listopada 2013 r. T. S. (1) wystąpił przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W. z pozwem o zapłatę kwoty 2000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty z tytułu częściowego naprawienia szkody oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 24 lipca 2013 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do powoda samochód marki M. (...) nr rej. (...). Sprawca kolizji w chwili zdarzenia był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów w pozwanym Towarzystwie (...). Powód zgłosił stronie pozwanej szkodę, jednakże strona pozwana wypłaciła powodowi w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w kwocie 4167,58 zł, która to kwota – w ocenie powoda – - nie jest wystarczająca do naprawienia doznanej przez niego szkody.

[pozew k.2-2 odwr.]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

[odpowiedź na pozew k.19]

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku kolizji drogowej z dnia 24 lipca 2013 r. uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność powoda. Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) Spółce Akcyjnej w W.. Powód zgłosił niniejszą szkodę stronie pozwanej w dniu 25 lipca 2013 r. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w kwocie 4167,58 zł.

[okoliczność bezsporna]

Uzasadnione koszty naprawy samochodu powoda po zdarzeniu z dnia 24 lipca 2013 r., zgodnie z technologią producenta, wynoszą 15545,32 zł brutto. Wartość rynkowa przedmiotowego samochodu sprzed szkody w stanie nieuszkodzonym wynosiła 8200 zł brutto, a w stanie uszkodzonym – 2400 zł brutto.

[dowód: pisemna opinia biegłego k.55-74]

Powód sprowadził przedmiotowy samochód z Niemiec dwa lata przed wypadkiem jako auto bezwypadkowe. Raz w roku pojazd był na przeglądzie lakierniczym. Po zdarzeniu z dnia 24 lipca 2013 r. powód naprawił samochód w Niemczech za 8000 zł, a następnie sprzedał je za 8500 zł.

[dowód: zeznania powoda k.144 w zw. z k.47-48]

Sąd pominął ekspertyzę załączoną do pozwu, a wykonaną na zlecenie powoda, albowiem strona pozwana ją zakwestionowała. Wycena ta może zatem stanowić jedynie oświadczenie osoby, która się pod nią podpisała, natomiast nie może zastąpić opinii biegłego sądowego w zakresie ustalenia uzasadnionych kosztów naprawy spornego pojazdu, co wymaga wiadomości specjalnych.

Sąd pominął również zeznania świadka T. S. (2) (k.47), który zeznawał na okoliczność sporządzenia wyceny kosztów naprawy powoda oraz uszkodzeń pojazdu. Zakres uszkodzeń pojazdu powoda nie był jednak kwestionowany przez stronę pozwaną, a ponadto biegły sądowy, wydający opinię w toku postępowania, wziął pod uwagę wszystkie uszkodzenia pojazdu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie bezsporne są zarówno okoliczności, w jakich doszło do zdarzenia z dnia 24 lipca 2013 r., jego przebieg, jak i zakres uszkodzeń powstałych w jego wyniku w samochodzie powoda marki M. (...) nr rej. (...). Pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował również zasady swej odpowiedzialności. Podnosił jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 4167,58 zł, które w pełni odpowiada wysokości szkody doznanej przez powoda.

Zgodnie z treścią opinii biegłego sądowego, sporządzonej w toku niniejszego procesu, uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu w związku ze zdarzeniem z dnia 24 lipca 2013 r. wynosi 15545,32 zł brutto, wartość rynkowa spornego pojazdu na dzień 24 lipca 2013 r. wynosiła w stanie nieuszkodzonym 8200 zł brutto, natomiast w stanie uszkodzonym – 2400 zł brutto. Żadna ze stron nie kwestionowała wyliczonych przez biegłego kosztów naprawy pojazdu. Odnośnie zaś wartości samochodu w dacie zdarzenia w stanie uszkodzonym i w stanie nieuszkodzonym, Sąd oparł się w tym zakresie na pierwszej opinii pisemnej biegłego sądowego. W swej pierwszej pisemnej opinii uzupełniającej biegły, po ustosunkowaniu się do zastrzeżeń pełnomocnika strony pozwanej, nie zmienił wniosków wynikających z pierwotnej opinii. Następnie w pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 27 stycznia 2015 r. dokonał wyliczenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 7700 zł brutto, czyniąc zastrzeżenie, że jest to wyliczenie zgodnie ze wskazówkami strony pozwanej. Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że prawidłowe wyliczenia wartości pojazdu wynikają z pierwszej pisemnej opinii biegłego.

Wnioski dowodowe strony pozwanej (zlecenie biegłemu sądowemu wyceny wartości spornego pojazdu w stanie uszkodzonym jak i nieuszkodzonym) zmierzały do wykazania, że doszło do tzw. szkody całkowitej, którą określa się poprzez różnicę między wartością pojazdu w dacie szkody w stanie nieuszkodzonym a jego wartością w tej samej dacie w stanie uszkodzonym.

Należy jednak podkreślić, że w umowach ubezpieczenia lub ogólnych warunkach umów ubezpieczenia zawierane są postanowienia dotyczące sposobu rozliczania szkody. Zapisy te wiążą jednak wyłącznie strony danej umowy, a zatem regulują one postępowanie likwidacyjne w przypadku szkód w pojeździe ubezpieczonego. W rozpoznawanej sprawie powód doznał szkody w swoim pojeździe z uwagi na zawinione działanie sprawcy wypadku, który był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów u strony pozwanej. Powoda nie wiążą zatem ewentualne postanowienia o likwidacji tzw. szkody całkowitej, które stosuje się w sytuacji, gdy koszty naprawy samochodu przekraczają odpowiedni procent wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Żaden też przepis Kodeksu cywilnego regulujący umowę ubezpieczenia (art. 805 i n.) nie przewiduje likwidacji tzw. szkody całkowitej. Co więcej, pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 7 września 2015 r. wyjaśnił, że „powód dochodzi odszkodowania, które wyraża się kosztami naprawy pojazdu po wypadku” (k.144).

Uznać zatem należy, że w rozpoznawanej sprawie zastosowanie ma przepis art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W rozpoznawanej sprawie powód dokonał wyboru sposobu likwidacji szkody w swoim samochodzie w wyniku wypadku z dnia 24 lipca 2013 r., zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z przepisu art. 363 § 1 k.c., dochodząc naprawienia szkody poprzez zapłatę odszkodowania w wysokości uzasadnionych kosztów naprawy.

Koszty naprawy pojazdu powoda wynoszą 15545,32 zł brutto. Z uwagi na to, że w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 4167,58 zł, to powodowi przysługuje uzupełniające odszkodowanie w kwocie 11377,74 zł ((...),32 – (...),58). Powód dochodził jednak w toku niniejszego postępowania kwoty 2000 zł z tytułu dalszego odszkodowania w związku z wypadkiem z dnia 24 lipca 2013 r., a zatem Sąd na podstawie art. 321 § 1 k.p.c. nie mógł zasądzić kwoty wyższej, aniżeli dochodzona.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. Strona pozwana powinna była wypłacić powodowi odszkodowanie w terminie trzydziestu dni od daty zgłoszenia szkody, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce w dniu 25 lipca 2013 r. Skoro pozwane Towarzystwo (...) nie naprawiło szkody w wyznaczonym przez ustawodawcę terminie, albowiem nie wypłaciło powodowi całego odszkodowania w wysokości odpowiadającej wysokości doznanej przez niego szkody, to przyjąć należy, że pozostaje w zwłoce od pierwszego dnia po upływie owego trzydziestodniowego terminu czyli od dnia 25 sierpnia 2013 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2000 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 25 sierpnia 2013 r., oddalając powództwo w pozostałym zakresie, tj. w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych od dochodzonej kwoty od 2 do 24 sierpnia 2013 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powód wygrał proces praktycznie w całości, ulegając jedynie w nieznacznym zakresie co do żądanych odsetek ustawowych, a zatem strona pozwana powinna zwrócić mu poniesione przez niego koszty procesu w wysokości 1317 zł, na które składają się: 100 zł – opłata od pozwu, 600 zł – zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 600 zł – wynagrodzenie pełnomocnika i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa.

Z uwagi na to, że w toku procesu tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa zostało wypłacone wynagrodzenie biegłego w kwocie 324,38 zł, które do dnia orzekania nie zostało uiszczone przez żadną ze stron, Sąd na podstawie art. 83 ust.

1 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) nakazał pobrać tą kwotę od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.